

در صفحات دیگر این شماره:

- جراحزب دمکرات ۶ تن از پیشمرگان پیکار را خلع سلاح میکنند؟ صفحه ۵
- هشدار درباره پیکارگران اسیر صفحه ۸
- لیبرالها و بازگشائی دانشگاهها صفحه ۱۱
- راهپیمائی زحمتکشان بهبهان در اعتراض به گرانی صفحه ۱۶
- "زمان نینا": اثری از گنجینه رئالیسم سوسیالیستی صفحه ۲۱
- و لخرجی ۷۰۰ هزار تومانی در هتل هیلتون! صفحه ۳۱

**اطلاعیه وحدت
با گروه انقلابیون
مارکسیست-لنینیست
(پیکار خلق)**

پس از یک دوره مبارزه ایدئولوژیک نسبتاً طولانی، سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر و گروه انقلابیون مارکسیست-لنینیست (پیکار خلق) وحدت نموده و رفقای پیکار خلق بر اساس منشور کنگره دوم سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر در این سازمان ادغام شدند. بقیه در صفحه ۱۵

دمکراسی انقلابی چیست؟

صفحه ۱۳

گزارشی از نظرات دانشجویان و دانش آموزان پیکار

دانشجوی مبارز، به یاری توده‌ها، سنگر خود را بگشا!

صفحه ۷

سرمقاله

۲۳ دی: بازگشایی سنگر خوبین دانشگاه

فردا ۲۳ دیماه، سالروز پیروزی جنبش دانشجویی و تحمن استادان مبارز و مترقی و گشوده شدن دانشگاه بدست توده‌های انقلابی دانشجویان است. دو سال پیش در چنین روزی، رژیم شاه و دولت بختیار در برابر مبارزات و نظرات حماسه آمیز دانشجویان انقلابی و کمونیست و تحمن طولانی مدت استادان مترقی و مبارز در دبیرخانه مرکزی دانشگاه و سپس در وزارت علوم (که طی آن رفیق شهید استاد کمران نجات‌اللهی بشهادت رسید) و مهمتراز همه در برابر جنبش توفنده توده‌ها، ناچار به عقب نشینی شده و دانشگاهها، این سنگر آزادیخواهی و مبارزه ضد امپریالیستی، بروی دانشجویان و توده‌های تشنه آگاهی گشوده گردید و همچون گذشته بصورت مرکز فعالیت سیاسی و تجمع دانشجویان مبارز و انقلابی و زحمتکشان آگاه کشورمان درآمده و ما نظور که شاهد بودیم دانشگاه، چه در مقطع قیام و چه پس از آن، بعنوان قلب تپنده و همیشه زنده جنبش انقلابی و ضد امپریالیستی و بعنوان پشتیبان وفادار کارگران و زحمتکشان، نقش خود را بنحویر جسته ای ایفا نمود. بقیه در صفحه ۲

مصاحبه با شیخ عزالدین حسینی

صفحه ۵

اطلاعه کمیته خوزستان:
**پیام به کارکنان
جنگ زده صنعت نفت**

صفحه ۳

**کیفرخواست انقلاب
علیه ضد انقلاب**

در این شماره:
بنی صدر - رجائی

صفحه ۹

مرگ بر امپریالیسم آمریکا، دشمن اصلی خلقهای ایران

بقیه از صفحه ۱

اینک مدت نسبتا طولانی است که بیکمترین نیروهای جنبش کمونیستی ما به برکت یک مبارزه ایدئولوژیک نسبتا فعال، تظاهرات نظیرا زمان واحد، اشتغال، مبارزه ایدئولوژیک - همکاری و... را در کرده و امروز دیگر کسی نیست که حد اقل در حرف و صریحا از جنبش تظاهرات دفاع کند. دیدگاه اشتغال که زمانی طرفداران پروپا قرصی داشت و نگرش مشخصا راست و انحلال طلبانه از وحدت جنبش کمونیستی را عرضه مینماید و جلوه های آن، "کنفرانس وحدت" "دانشجویان مبارز"، "تشکیلات دوران گذار" بود، هم اکنون در عرصه مبارزه ایدئولوژیک کاملاً بی اعتبار گشته و در عرصه عمل کاملاً به بین بست رسیده و ورشکسته شده است.

تجربه این دوساله به اندازه کافی نشان داد که جنبش دیدگاهی تا چه اندازه سودمانعی در راه وحدت کمونیستها ایجاد کرده و چگونه در مبارزه ایدئولوژیک برای وحدت جنبش کمونیستی اختلال می نماید. این تجربه همچنین نشان داد که وحدت نیروهای جنبش کمونیستی فقط از کانتال یک مبارزه ایدئولوژیک مستمر و پیگیر حول مسائل شوریک و عملی انقلاب و در متن پراتیک انقلابی حاصل میشود.

ما با چنین درکی از وحدت جنبش م - ل و با علم به اینکه در بسیاری از مسائل اساسی انقلاب وحدت داشتیم، برای حل مسائل مورد اختلاف و تدقیق مسائل اساسی وارد رپروسه مبارزه ایدئولوژیک درونی برای دستیابی به وحدت شدیم. طبیعتاً ما با بست، چه مسائلی که در کلیت خویش مورد توافق بود و چه مسائلی که محل آنها ما مورد اختلاف بود، دقیقاً و بصورت همه جا نهی به بحث و بررسی بگذاریم. پراتیک دوساله اخیر بهترین زمینه ای بود که مسائل سیاسی و ایدئولوژیک را نه بر اساس آنچه که ادعا میشود بلکه بر اساس آنچه در عمل تحقق یافته است، مورد ارزیابی و برخورد قرار دهیم. این مبارزه ایدئولوژیک که بیش از ۶ ماه بطول انجامیدن نقش مثبتی در نزدیک بنماید دیدگاهها ایفا نمود.

البته ما هیچگاه با این درک حرکت ننمودیم که وحدت خویش را با بحث و گفتگو تحقق بخشیم. همانطور که گفتیم پراتیک گذشته و بخصوص شرایط متحول جامعه و جنبش که نیروها را در مقابل تندپبجهای سخت و تعیین کننده ای قرار میدهد، خود زمینه وحدت ما را در بسیاری از مسائل اساسی نشان داده بود. ما نمی با بست و هرگز هم اصولی نبود که درباره مسائل اساسی شوریک و نظرات با بهای به بحث و گفتگوی درونی نشسته و بخواهیم از این طریق به وحدت برسیم علاوه بر مباحث عمومی سیاسی - ایدئولوژیک مسائلی چون ماهیت طبقاتی هیات حاکمه، قضیه سفارت، مسئله جنگ و... از جمله مسائلی

بودند که به بهترین وجهی وحدت یا اختلاف ایدئولوژیک سیاسی ما را نشان داده و بعنوان محکی در ارزیابی ما از مباحث سیاسی - ایدئولوژیک در عمل قرار میگرفت، طبیعی بود که هرگاه، مثلاً در جنگ اخیر اختلاف اساسی بین ما بوجود می آمد، از آنجا که این اختلاف جلوه ای از اختلاف در مباحثی بشمار میرفت، دیگر ضرورتی در پیگیری و ادامه مبارزه ایدئولوژیک درونی برای وحدت نبود و کانتال آن به مبارزه ایدئولوژیک در سطح جنبش کمونیستی مرتبط میگشت. ما معتقد نبودیم و بر این اساس نیز حرکت ننمودیم که با اعتراف به یکسری از مواضع وحدت خویش را صورت بدهیم. ما از این نقطه حرکت ننمودیم که برنا مه وظیفه مانی و آن مباحثی سیاسی - ایدئولوژیک که می با بست با وحدت قرار گیرد، در عین حال می با بست در طول یک پروسه لازم و در جریان پراتیک انقلابی، مجموعاً انطباق خویش را نشان داده و با از طریق یک انتقاد دریشه ای و اساسی زمینه نزدیکی وحدت فراهم شده باشد.

با حرکت از درک فوق از امر وحدت، ما وارد در پروسه مبارزه ایدئولوژیک درونی و در عرصه های سیاسی - ایدئولوژیک و تشکیلاتی شدیم. در این مسیر علیرغم اینکه ما اختلافات مشخصی در زمینه ارزیابی از حرکت آینده خرده بورژوازی مرفه و برخی اختلافها در چگونگی ویرسیمی همکاری بین نیروهای جنبش کمونیستی داشتیم، اما بدلیل فراهم بودن زمینه های اساسی وحدت و با توجه به اینکه در مبارزه ایدئولوژیک نیز دیدگاههای ما در زمینه های مورد اختلاف به هم نزدیک شده بود، وحدت را ضروری دانستیم و آن اختلافات را مانعی در جهت وحدت تلقی ننمودیم و آن را به مبارزه ایدئولوژیک درونی در سازمان پیکار محول نمودیم.

قابل ذکر است که در جریان مبارزه ایدئولوژیک درون جنبش کمونیستی و سازمان پیکار (بصورت برخورد های دوطرفه) و مبارزه ایدئولوژیک درون گروهی، رفقای پیکار خلق به اشتقاق مشخصی از گذشته خویش دست یافته و تحلیلی از این اشتقاق در آخرین نظریات درونی خویش ارائه نمودند. این رفقا در تحلیل خویش به بررسی راست روی (انحراف راست) در فعالیت خارج از کشور (بصورت ارائه تز نیمه مستعمره - نیمه فئودال و شرکت نداشتن در

پراتیک مبارزات انقلابی داخل کشور) و انحراف راست اکونومیستی در داخل کشور پرداخته و آن را مورد انتقاد قرار دادند. جلوه های انحراف اکونومیستی و انحلال طلبانه رفقا در مسئله دانشجویان مبارز - هسته های کارخانه، قبول موقتی تشکیلات دوران گذار و بحران درونی گروه تبارز یافته بود.

مباحثی و مباحثی ایدئولوژیک - سیاسی این وحدت عبارت بودند از:

- ۱- مبارزه با رپوزیونیسم مدرن
- ۲- رد تز ارتجاعی و رپوزیونیستی سه جهان
- ۳- رد تزوتسکیسم
- ۴- رد مشی چریکی
- ۵- قبول تز سوسیال امپریالیسم بعنوان یکی از مباحثی وحدت و عضویت
- ۶- دیدگاههای وحدت جنبش کمونیستی و ایجاد حزب طبقه کارگر
- ۷- ساخت جامعه آرایش طبقات، مرحله انقلاب بزنا مه حداقل پرولتاریا در انقلاب دمکراتیک ایران و جمهوری دمکراتیک خلق
- ۸- مباحث تاکتیکی و مشی مبارزات سیاسی و ارزیابی از احزاب بورژوازی
- ۹- ماهیت بورژوازی و ارتجاعی هیات حاکمه
- ۱۰- اساسنامه

در مورد ادغام تشکیلاتی، بعد از مبارزه ایدئولوژیک بر سر مسئله معیارهای عضویت موضع سازمانی، رفقای پیکار خلق بر اساس معیارهای سازمان پیکار در کمیته مشترکی که از نمایندگان دوطرف تشکیل شده بود، بر اساس توافق طرفین مورد ارزیابی قرار گرفته و در تشکیلات سازمان پیکار زمانه تعیین شدند.

گروه انقلابیون مارکسیست - لنینیست (پیکار خلق) سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر
۱۳۵۹/۱۰/۱۶

خبری از خرمشهر

اخیراً شرکت ایران و ژاپن که بین ۱۰۰۰ تا ۱۲۰۰ نفر کارگر و کارمندان دارد، به ۸۰٪ کارکنان خود حاکمی مبنی بر مرخصی اجباری داده است مدت این مرخصیها نامحدود بوده و در احکام مزبور صحتی از پرداخت حقوق و مزایای کارگران نشده است. همچنین روسای این شرکت از کارکنان خواسته اند تا کمپنها تخلیه کنند و این در حالیست که اغلب کارکنان این شرکت که از اهالی آبادان و خرمشهر هستند، خانواده های جنگزده خویش را به کمبند کور آورده اند. صدور این احکامها اعتراض و مخالفت کارکنان مواجه گردیده است.

پیش سوی مبارزه ایدئولوژیک ضامن وحدت جنبش کمونیستی